

1781

На основу члана 57. став 3. Закона о порезу на доходак ("Службени гласник Републике Српске", број 60/15) и члана 69. ст. 1. и 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар финансија доноси

П РА В И Л Н И К**О НАЧИНУ УТВРЂИВАЊА ТРЖИШНЕ ВРИЈЕДНОСТИ
ТРАНСАКЦИЈА ИЗМЕЂУ ПОВЕЗАНИХ ЛИЦА****Члан 1.**

Овим правилником ближе се уређују избор и начин примјене методе по принципу "ван дохвата руке" при утврђивању цијене трансакције између повезаних лица.

Члан 2.

(1) Лица се сматрају повезаним ако имају посебну везу која може материјално утицати на економске резултате трансакције између њих.

(2) Посебним везама из става 1. овог члана сматрају се везе између лица која су:

- 1) пословни партнери,
- 2) у односу послодавац-запослени или
- 3) чланови уже и шире породице, укључујући супружнике, директне претке и потомке, сестре и браћу, супружничког брата и сестру, сестру и брата родитеља или супружничких родитеља.

Члан 3.

(1) Физичко лице које остварује приходе од самосталне дјелатности (у даљем тексту: порески обвезник), изузев малог предузетника, дужан је да у пореској пријави посебно прикаже вриједност трансакција између повезаних лица по трансферним цијенама и по цијенама које би се оствариле на тржишту у условима слободне конкуренције по принципу "ван дохвата руке".

(2) Уколико постоји разлика између тржишне цијене и трансферне цијене, Пореска управа може да повећа приходе или смањи расходе које је приказао порески обвезник, а разлика се укључује у пореску основу.

Члан 4.

Под контролисаним трансакцијама из члана 3. овог правилника сматрају се било који непосредни или посредни споразуми, договори, уговори, или пословни односи између повезаних лица и укључују све врсте трансакција које могу имати утицај на пореску основу пореског обвезника попут:

- 1) трансакција у вези са покретним стварима, као што су сировине, готови производи, машине, опрема итд.,
- 2) трансакције у вези са услугама,
- 3) трансакције у вези са нематеријалном имовином, као што су ауторске накнаде, лиценце, накнаде за коришћење патента, робне марке, know how итд. и свака друга плаћања за другу нематеријалну имовину,
- 4) финансијске трансакције, укључујући лизинг накнаду, камату, гаранције итд.

Члан 5.

(1) Усклађеност услова контролисане трансакције са принципом "ван дохвата руке" утврђује се на основу поређења услова контролисане трансакције са условима у једној или више упоредивих неконтролисаних трансакција.

(2) За потребе утврђивања да ли су двије или више трансакција упоредиве могу се узети у обзир сљедећи фактори у оној мјери у којој су економски релевантни на чињенице и околности трансакција:

- 1) карактеристике добара или услуга које се прометују,

2) функције које има сваки порески обвезник у вези са трансакцијом, узимајући у обзир коришћена средства и преузете ризике,

3) уговорне обавезе у трансакцијама,

4) економске околности у којима се трансакције обављају и

5) пословне стратегије које спроводе стране у вези са трансакцијама.

Члан 6.

(1) Упоредиве неконтролисане трансакције могу бити:

1) интерне упоредиве неконтролисане трансакције, код којих је порески обвезник, који је страна у контролисаној трансакцији, такође страна и у упоредивој неконтролисаној трансакцији и

2) екстерне упоредиве неконтролисане трансакције, код којих ниједна страна у контролисаној трансакцији није страна и у упоредивој неконтролисаној трансакцији.

(2) Пореска управа може, за потребе повећања пореске основице, да користи информације у вези са упоредивом неконтролисаној трансакцијом само уколико оне не представљају пореску тајну.

(3) За случај да не постоје домаће упоредиве неконтролисане трансакције, могу се користити иностране упоредиве неконтролисане трансакције, под условом да је испуњен стандард упоредивости из члана 5. овог правилника.

(4) За случај да у вријеме припреме документације о трансферним цијенама информације у вези са екстерним упоредивим неконтролисаним трансакцијама из најскоријег времена у којем су такве информације доступне, под условом да је испуњен стандард упоредивости из члана 5. овог правилника.

Члан 7.

(1) За утврђивање усклађености трансакција између повезаних лица са принципом "ван дохвата руке" користи се једна од сљедећих метода:

1) метода упоредиве цијене на тржишту састоји се од поређења цијене за промет добара и услуга у контролисаној трансакцији и цијене за промет добара и услуга у упоредивој неконтролисаној трансакцији,

2) метода цијене коштања увећане за уобичајену маржу састоји се од поређења остварене марже у односу на трошкове који су непосредно и посредно настали у вези са испоруком добара или услуга у контролисаној трансакцији и цијене за промет добара и услуга у упоредивој неконтролисаној трансакцији,

3) метода препродајне цијене састоји се од поређења препродајне марже коју купац добара у контролисаној трансакцији остварује на препродаји тих добара у неконтролисаној трансакцији и препродајне марже коју исти купац остварује на упоредивим неконтролисаним куповним и продајним трансакцијама,

4) метода трансакционе нето марже састоји се од поређења нето профитне марже у односу на одговарајућу основу (попут трошкова, продаје или имовине) коју лице остварује у контролисаној трансакцији са нето профитном маржом у односу на исту основу коју то лице остварује у упоредивој неконтролисаној трансакцији,

5) метода подјеле трансакционе добити састоји се од алоцирања сваком повезаном лицу које учествује у контролисаној трансакцији дијела заједничке добити (или губитка) која проистиче из те трансакције, у оном односу у коме би неповезана лица очекивала да остваре у упоредивој неконтролисаној трансакцији. У случају да је за неке од функција које преузимају повезана лица у вези са контролисаном трансакцијом могуће одредити накнаду у складу са принципом "ван дохвата руке" на основу примјене неке

од претходних метода, метода подјеле дохотка примјењује се на остатак заједничког дохотка који остаје када се накладе ове функције.

(2) Порески обвезник може да примени и било коју другу методу за провјеру трансферних цијена, под условом да може да докаже да ниједну од метода наведених у ставу 1. овог члана није могуће разумно примјенити за утврђивање усклађености услова контролисане трансакције са принципом “ван дохвата руке”.

(3) Порески обвезник може, када је то потребно, да користи и комбинацију више метода.

Члан 8.

(1) Усклађеност услова контролисане трансакције са принципом “ван дохвата руке” утврдиће се примјеном најадекватније методе за провјеру трансферних цијена у складу са околностима конкретног случаја. Најадекватнија метода за провјеру трансферних цијена изабраће се међу методама из члана 7. овог правилника, узимајући у обзир следеће критеријуме:

- 1) одговарајуће предности и недостатке метода,
- 2) колико метода одговара околностима случаја узимајући у обзир природу контролисане трансакције, нарочито узимајући у обзир анализу функција које предузима свако од лица у контролисаног трансакцији,
- 3) доступност поузданих информација које су потребне за примјену изабране методе за провјеру трансферних цијена,
- 4) степен упоредивости између контролисане и неконтролисане трансакције.

(2) Пореска управа дужна је да приликом контроле усклађености услова контролисане трансакције са принципом “ван дохвата руке” контролу обави на основу методе коју је изабрао порески обвезник.

Члан 9.

(1) Порески обвезник који има контролисане трансакције дужан је да у вријеме подношења пореске пријаве има документацију о трансферним цијенама која садржи довољно података и анализе на основу којих се може потврдити да су услови трансакција са повезаним лицима у складу са принципом “ван дохвата руке”.

(2) Документација о трансферним цијенама мора да обезбједи следеће:

- а) детаљан опис трансакције,
- б) вриједност трансакције,
- в) податке о повезаном лицу са којим је трансакција извршена.

Члан 10.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 06.05/020-2782/15
27. новембра 2015. године
Бања Лука

Министар
Др **Зоран Тегелтија**, с.р.